

A'

TSASZÁRI és KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Karátson' Havának
(Decembernek) 7-dik napján,
1792-dik Esztendőben.

B é t s.

Már most úgy irhatjuk, mint bizonyos dolgot, hogy a' mi el-felejtethetlen *Laudonunk'* Mássa is, — Hg *Koburg Fő Hadi-Vezér*, 's *Magyar Ország' Kommendirozója* — ki fog állani a' tsata-piatzra a' jövő tavaszszal. Vele menendő *Generálissainknak* szá-mok közzül valók: *Lovasság-Generállya*, és *Gallitziának* mostani *Kommendirozója*, *Gróf Vurmser*, és *Német Alföldön* sok esztendőket töltött *Ferraris* *Generális*. *Három*

G g g

Hu

Huszár Regementek is ki vagynak rendelve, hogy a' *Vurmser*, *Blankenstein*, és *Eszterházy* nevet viselő, 's a' Frantziák ellen olly magyarossan vitézkedő Lovassainknak ditső tetteiket, 's ezeknél fogva Nemzetünk' ditsőségét ők is halmozzák. De még ezeknek neveiket most bizonyosan nem írhatjuk.

Ha el-gondoljuk, hogy a' Német Birodalom száz húsz ezer Katonákat ad a' Frantziák ellen *); a' mi Fejedelmünk maga, többet száz ezernél; a' *Prussziai* Felség, közel száz ezerből álló Sereget; a' *Szárdiniai* Király, hetven ezret; Pápa ő Szentsége is egynehány ezeret: képzelhetjük már előre is azt a' roppant Armádiát, mellyel meg kell birkózni a' Frantziáknak; 's látjuk, hogy esztendőre vérbe kell mártani pennánkat: mert szörnyü ütközetek következnek a' megírásra. — *Arma Viroaque canemus.*

Meg-

*) Meg-eggyezett t. j. abban Nov. 23 dikán a' Birodalom' Rendjeinek nagyobb része, a' minthogy ez eránt végzés is hozatott akkor Regensburgban, hogy *triplumot*, az az, három annyi Katonákat állítsanak ki külön külön minden Rendek a' Frantziák ellen; mint szoktak volt rendszerént ki-állítani más közönséges Ellen-ség ellen. Rend szerént pedig 40 ezeret szoktak ki-állítani. Az említett végzéssel mindjárt az nap Kurir küldetett Császár ő Felségéhez.

Meg-irtuk vólt, hogy ő Felsége az egéssz Armádiát, hadi lábra állittatja. — A' *Préusz'* Német gyalog Regimentjének, melly, egyedül Béts Városából lizedi a' Rekrutákat, ezer Emberre van szüksége, hogy a' két tábori batalion fogyatkozásit ki pótolja, és a' 3-dik Batalionnak, négy Kompániáit, még két újj Kompániákkal szaporítsa.

Néhány napoktól fogva itt múlat, a' *Quedlinburgi* Fundátziónak Fejedelem-Asszonya, *Sophia Albertina*, kinek testvér Báltya vólt *III. Gustáv* a' meg-öletett *Svéd* Király. Idejére nézve, 39 elztendő. Hogy nagy pompát ne kellessék tenni sé magának, se másoknak reá nézve: *Vasa* Gróf Asszony név alatt útax. Majd minden nap megjelen az Udvari Teátromban, feketén öltözködve. Gróf *Hatzfeld'* lózséjában szokott ülni. — Innen *Romába* megy.

(A' Német Birodalom' Rendjei közzül egyy, a' *Quedlinburgi* Evangélika Fundátzió' Fejedelem-Asszonya, 's a' Birodalmi Gyűlésekben vagyon izéke és szava. Húsz ezer tallerra betsülik elztendei jövedelmét.)

Az újjonnan fel-állított Direktóriumnál, Elő-Auftria' részéről való Referendáriusságról lemondott Gr. *Vrbna*; 's helyébe *Fechtig* Úr állittatott, a' ki Kormányzéki Tanácsos vólt *Freyburgban*.

Nov. 30-dikán tartotta első Ülését, az említett Direktórium. — Az ehez tartozó Registraturáknak Fejévé tétetett Gr. *Strasoldo*, *Oberst-Staats-Buchhalter* titulussal.

* * * * *

Brünnen (Morva Országának fő Városában), Decemb. 6-dikán tartatott, Mélt. Galánthai Gróf *Eszterházy József* Helytartói Tanácsos, 's egyfzersmind jó Nádorispányunk mellett Ts. Kir. Kamarás ö Nagysága'; és Mélt. Gróf *Zierotin Theresia* Kis - asszony' házassági egybe - keléseknek öröm - innepe. Az nap estve, fényes mulattságos - gyűlés (Assemblée) vólt *Salme* Hertzegnénél.

Gróf *Rottenhan'* helyébe, Tseh Orzági Burggráffá lett Gróf *Lazanzky Prokop*, a' Tseh Orzági Fő Törvénszéknek eddig való Elölülője.

M a g y a r O r s z á g.

Mélt. Gróf *Berchtoldth Antal* Úr, le ment Bétsből házasodni Magyar Orzágra, 's válaasztotta élete' párjául Ns *Huszár Mária* Kis - Asszonyt, M. Kir. Tanácsos *Huszár József* Úr' kedves Leányát, kivel, az Anyaszentegyház' szent szokása szerént öszve is adatott már Nov. 28-dikán, *Nyitra* - Vármegyének *Nagy-Surány* nevü helységében.

Az Eperjesi Distriktuális Táblánál Assesorságot viseltt T. *Okolitsányi József* Úr, Cameralis Adminisztrátorává lett a' Szepesi 16 Városoknak.

T. *Izdentzi Antal* Úr is oda hagyta az említett Táblát, mivel által tétetett *Diósgyörre*, az oda való Prefektusságnak folytatására, mellyet *Lakner* Úr, a' kit bóldogúltt *II. Leopold* tett vólt Diósgyöri Prefektussá, betegsége miatt nem folytathat.

Mis-

Miskoltzról, Dec. első napján.

„Meg-adá itt a' minap az árrát egy Vén-asszony, hogy házasság-rontásba ele- gyítette magát — még is tsak nem nyom- ban követé ezen gonosz öregnek rossz pél- dáját egy Menyetske; még pedig a' mi nagyobb, olly Leányzónak akart kárt tenni a' Menyetske, a' kivel hosszas esmerettsé- gen, sőt barátságban vólt. Történik t. i., hogy egy házasúlandó derék Legény tzelba vette a' Leányzót. Míg valósággá nem vált a' dolog, addig az Egekig emelte ezt, Me- nyetske-barátja a' Legény előtt; de hogy meg-esett az el-jegyzés: nosza irigység származik az Asszonyban, 's a' leg-feketébb szinekkal kezdte festegetni a' Leányt Jegyese előtt. — Nem bóldogúlhatott azonban leg- kissebben is, alatonító beszédeivel. Végre arra vetemedik, hogy meg-ölelvén a' Legényt a' tükör eleibe viszi, 's azt mondja néki hízeltedve: nézze-meg jól a' maga személ- lyét, 's magához illendő személlyt vegyen feleségül. Az okos, és jó szivü Ifjúnak a' vólt ezen Sireni szókra a' felelete: örvendek rajta, hogy rútabb nem vagyok, mert úgy nem szeretne talám, egész városunkbéli min- den más Legények felett a' Jegyesem! — Már öszve is keltek ezen két egymást szívből szerető személlyek.

Gróf *Szirmay* ő Excell. jának *Kelestyin* nevezetü szomszéd falujában le-tsapott vólt a' ménykő a' múltt nyáron, 's felette nagy tüzet támasztott. Szüreten lévén ő Exc. ja a' múltt hónapban említett falujában, érte- kezett a' tűz-óltókról, 's egygy arany- nyal

nyal jutalmaztatta - meg mind azoknak buzgóságokat, a' kik egélfz igyekezettel rajta voltak, hogy eleit vehessék az égésnek. — Még a' melly Affzonyok tsak vizet vittek is a' tüzhöz, azok se maradtak jutalom nélkül. Mindenik kapott tudni - illik egy egy rénes forintot.

Ugy halljuk, hogy *Sáros-Patakon* nagy tűz lett volna. “

A' *Nagyváradi* piatzon, Nov. 21-dikén 11 márfáson ment köble a' tiszta búzának; a' kétfzeres búzáé 1 R. for.; az árpáé 3 márfáson; a' zabé 40 kr.; a' kukoritzáé négy márfáson.

Horvát Országból, Nov. 20-dikán.

„A' mi vakmerő Szomszédink — az *Izachi*, és *Bihachi* Törökök — el-verték azon Komisszáriusokat, kiket a' Nagy - Úr azért állított vólt elől, hogy a' mi Komisszáriussainkkal eggyezőleg határoznák meg, a' *Szisztóvi* Békesség - kötésnek értelméhez képest, a' jövendőbéli határ - széleket; 's azt mondják, hogy míg az Embereik, kiket *Konstantzinápolyba* küldöttek, vissza nem érkezédenek: addig egy talpallatnyi földet sem engednek - által. “

A' *Nandorfejevári* kis háborúról, következő bővebb, és újjabb tudósításokat olvasunk két *Zimoni* Levelekből, mellyeknek egyike költ Nov. 19-dik, a' másik pedig 26-dik napján:

„Valamint *Belgrád* Városát, úgy a' Várát is, a' Spahik' barátságá által vették meg a' pártos Törökök. Fel-nyitották t.i azok előttiök az alsó Vár' kapuját, mellyen midön
min-

minden bántódás nélkül bé-takarodtak volna, a' Basa fel-vette magát a' felső Várba; de nem lévén lövéshez való készülete, 's elesége, csak hamar le-ballagott a' Pártosokhoz, 's meg-adta nékik magát. Vissza vitték ugyan ezek, ő Basaságát maga szállására; de a' Tanátsossai között csak ugyan sokakat tömlőzre hánytak, 's fogva tartottak, míg a' Nép közbe nem vetette magát érettek. — A' *Zvorniki* Basa (kiről már mászor emlékeztünk volt), mintegy 1500 Embert indított-meg a' Pártosok ellen. *Ostronitza* tájára érvén, fel-oloztatta Seregét falukra; maga pedig hajón várta a' több ki-rendelt Basáknak érkezéseket. Fülökbemenvén ez a' Pártosoknak, fogták biz ök magokat, ki-rontottak a' Várból Nov. II-dikén, meg-támadták a' *Zvorniki* Basa' Népét, 's egésszen széllyel kergették, elnyervén tölle kintstárját, eleségét, 's más egyéb hadi készületeit is; melly veszteséghez járúl az is, hogy el-esett a' Basa' testvér Öttse. Neki bizván magokat ezen nyereségen a' Pártosok, hasonló szerentsét akartak próbálni a' *Nisszai* Arnauta-Basa ellen is, a' ki mintegy ötöd-fél ezred magával nyomúlt ellenek. *Passzarovitznál* akasztottak-össze vele, de szerentsétlenül, mert a' történt rajtok, a' mi a' *Zvornikiakon*, az az, széllyel verettek. Vesztettek is hetven Embert. — Fel-gyúladtak ennek hallására az otthonn maradt Pártosok, 's rakással omlottak *Neboise* (*Ne féllý*) nevezetű toronyhoz, mellybe két Kapitányok zárattak volt kevéssel az előtt. Kiáltoztak nagy mérge-

sen

sen a' foglyoknak, hogy nyitnák meg az ajtót. De ezek, félttekben nem nyitották. Nem bódogúlhatván velek egyébképpen a' dühös Nép, szúrkos és kénköves égő koszorúkat hajt-bé hozzájuk, hadd égjenek öfzve elevenen; melly meg is lett Nov. 15-dike' éjtszakáján. — (A' *Neboise* Torony, ki-áll a' Várból.)

Élvén a' győzedelmes *Niffzai* Basa a' jó alkalmatossággal, nyomúlt derekassan *Belgrád* felé; hanem a' Pártosok sem akarták hagyni tsak ugyan még is magokat, ki-índúltak ellene öfzveséggel: úgy hogy a' Vár minden őrizet nélkül maradt. Meg-értvén ezt, kémjei által a' *Niffzai* Basa, hadi tsalárdságot gondolt, mellyet végre is hajtott. Tsata-rendbe állította t. i. *Krotzkánál* gyalogjait, 's úgy váratta velek a' Pártosokat; maga pedig el-került hat száz lovasokkal egy völgybe, melly éppen hátok megé esett a' Pártosoknak, 's egyenessen *Belgrád* felé szolgál. Tsak azt várta, hogy vagdalkozásra vallyon a' viadal; melly meg-lévén, nem bánta ő többé, akármit tsinállyon egymással a' két Fél: * ő *Belgrád* Vára felé nyomúlt, hová bé is hajtott minden leg-kissebb ellent-állás nélkül éjfélutánni két órakor. Mitsoda ki-menetele lett a' hartznak, még arról nem irtak, A' *Niffzai* Basára nézve elég az, hogy ő végre hajtotta, a' mi reá bízott, t. i. hogy vegye-meg *Belgrádot*. “

Felső ^{*}Olafz ^{*}Orizágnak ^{*}*Pávia* ^{*}nevü ^{*}Városából, így irt hozzánk Nov. 23-dikán, egy jó Hazánkfia;

„Mi-

„Midőn *Oneglia* Várát ostromlák a' Frantziák: ide hallottuk az ágyúzást. — Ezen Tartománynak (*Lombardiának*) szemes Kormányfője mindent el-követ, hogy fel-buzdíthassa a' Népet, Hazája' védelmezésére. Meg-hirdettette a' napokban közönsé-
gessen, hogy a' kik fegyvert fognak: minden napra jár 30 *Soldójok*. (Egy *Soldó*, olyan forma pénz' neme az Olaszoknál, mint nállunk a' krajtzár); azoknak pedig, a' kik saját fegyverekkel szolgálnak: harmad-fél *Soldóval* több. Az ütközetben el-esendőknek Feleségeik, 's Gyermekeik, holtig való fizetést fognak kapni a' közönséges Kintstárból. — A' hozzánk rendelt Katona-ságot nagyon várjuk; de még eddig egy Batalion sem érkezett el belőlle. A' Maga-zinomok készen vagynak már itt *Pávidban*.“

Ultraještumból (Hollandiából), Nov. nek 18-dikán. — „A' mi nevezetes újságok vagynak itten: azokat bőven meg-talállyák az Urak, a' *Leydai* Frantzia Újságban; azért nem is irok egyebet, hanem a' mit most olvasék magam is egy magános Nemes tudósításból: hogy *Antverpia'* Erösségét víjják a' Frantziák.“

Frankfurt Városából nagy örömmel írják, hogy Nov. 28-dikán ott termett véletlen egy Sereg, melly Prusszusokból és Hasszusokból állott. Ez, a' *Frankfurti* Frantzia Őrizetet rabúl vitte *Hanauba*. Ezen történetet, *Maintzon* alól három óránnyi földre esett alkalmas tsata előzte-meg, mellyben 600 Frantziák estenek el, a' mint írják.

A'

A' *Monsi* ütközetet követett *Hallei* verekedésről így ír az *Erlangi* Ujság: Nov. 13-dikán öszve kapott a' Frantzia Elölmenő Sereg, a' Ts. Kir. Sereg' farkával. Ez, úgy tsapott vissza a' Frantziákra, hogy azok meg nem állhatván előtte vissza vonták magokat: de ismét vissza tértek többed magokkal. Újra kezdődött tehát a' hartz. Egy-egyik rész se akart hátrálni. A' Frantziák, kiabáltak egymásnak: *Pajtások! Monsnál* sokkal rettenetesebb tűz vólt. Az Istenért, meg se mottzanjunk helyünkből: vagy győzzünk, vagy hallyunk-meg. — Nem birhatván végre vitéz Népünk, a' feles. számú Ellenséggel, *Brüsszel* felé vonta magát szép readdel; ámbár a' vonulás közben is tartott még a' viadal, egészen *Anderlecht* nevü külső Városáig *Brüsszelnek*. Egyenlő vesztesége vólt mind a' két Félnek: öszveséggel 1600 Emberből álló.

Luxemburgból Nov. 22-dikén útasított Levelünk, 11 gyalog Batalionokból, 's 14 lovas Svadronokból, az az, mintegy 15 ezer Emberből írja, hogy állott azon Seregünk, melly *Monsnál*, szinte négy annyi számú Frantziákkal viaskodott. Öszve vévén minden el-esett, sebet kapott, vagy el-fogatott Vitézeinknek számát, leges legfellyebb se meggy többre, ezen tudósítás szerint, két ezernél. — A' Frantziáknak sok ezerekbe került a' győzedelem.

A' *Lovániumi* verekedésről, mellyről a' múltt postán emlékeztünk, nem érkeztek még bővebb tudósítások; hanem azt írta egy *Brüsszeli* Levél Nov. 20-dikán, hogy a' Ts. Kir. Sereg még ott vólt akkor *Lovánium*

mellett egy hegyen bé-sántzolva: a' Fran-
tziák is ismét vissza tértek oda nagyobb erő-
vel, 's mind a' két Fél új viadalhoz készítette
magát.

A' *Nagy-Britanniai* Udvarnak biztató,
és emlékeztető barátságos Irására, követ-
kezendő értelmű feleletet adtak az egyesültt
Belgyiomí hét Tartományoknak közönséges
Rendjei: „Nem kételkedtek ugyan ök (a'
Rendek) soha is abban, hogy ö N. Britanniai
Felsége szentül meg ne tartsa, az 1788-dik
esztendőben velek kötött Frigyne nek egész
foglatatját; ez eránt lett mostani meg-biztat-
tatások mindazáltal felette kedvesen esett,
's igen érzékeny háláadatosságra, és tökél-
letes el-kötelezettségre szolgál nékiek indító
okúl ö Felsége eránt. — Egyenlő hiedelem-
ben, 's meg-győződésben vagynak az eránt
ö Felségével, hogy a' hadakozó Hatalmas-
ságok között, egyik se szándékozik leg-
kissebb ellenségeskedést is kezdeni a' *Hollan-
diai* Közöns. Társaság ellen. — Minden két-
ségeskedést el-oszlat e' részben annak meg-
gondolása, hogy a' Közönséges-Társaság
egész erőben meg-tartotta, ö Felségével
együtt a' neutralitást (részre nem hajlást);
és hogy ketten együtt, koránt se meg-
vetendő állapotban vagynak. — A' mi nézi
a' belső tsendességet: tökéletessen érzik ök,
melly szükséges légyen, továbbra is bátor-
ságosokká tenni annak betses birtokában
Lakossaikat; és semmit el nem múlatnak,
a' mi által ezen böl dog véget eszközölhetik.
— Az egyesültt Tartományoknak Elöljá-
róikkal eggyezölög, tettek is már szükséges
ren-

rendeléseket, 's tesznek még most is az eránt, hogy meg ne háboríttassék ezen tsendesség a' jelen-lévő környülállásokban. — Ebbéli törekedéseik, foganatosok voltak, Isten' segedelme által, még ekkoráig; 's reménylik, hogy ezentúl sem fognak haszontalanok lenni. — Végtére, abban is egyenlőképpen itélnek ő Felségével, hogy semmi is olly hathatósan nem eszközölheti a' két Nemzeteknek költsönös hasznokat, mint a' közöttök fel-állított szoros eggyességnek tartós volta. — Magok részekről a' Közönséges Rendek, nem fognak el-múlatni semmit is, valamit csak erányosnak látnak, a' két Státusok' jussaiknak fenn-tartására, 's szerentsésítésére; és közönségesen, Európa' bódogságának, 's tsendességének is meg-erössítésére. “

* *

* *

* *

Mátyás Királyról, különb-különb-féle mülattságos, és hasznos Regéket közlöttünk már Hírmondónkban: közlünk most egy történetet, mellyet úgy ad elő, mint valóságost, *Heltai Gáspár*, a' maga *Magyar Krónikájában*, melly, először *Kolosvárott* 1574-dikben; újjabban pedig *Nagy-Györött* 1789-dik esztendőben nyomtattatott.

Erdélybe bé-menvén, *Hunyadon* el-oroszkodék a' Seregtől, és *Kolosvárrá* bé-menvén, mind-alá fel kerengett az Városban. Azután a' mézár-székebe ment, és ott ülvén, úgy lógatta a' mézár-széken lábait. Egy *Biró* lakott ott ellenébe a' mézár-székeknek, ki az jobbágyokkal nagy sok

sok tüzre való fát hozatott vólt, és a Kolosvári szegény néppel azt felvágatta vólt. Annakutánna a' porofzlókkal mind a' fa mellé kergeté a' szegény népeket a' piatzról, hogy a' fát béhordanak a' Birónak az udvarába, és a' sztagba raknák. Ugy találá az egyik porofzló *Mátyás Királyra* is, és monda néki: „jere te sima orru, hordj fát.“ Monda *Mátyás Király*: „hány pénzt adsz?“ Es monda a' porofzló: ebet adok, és jót rándíta egyet a' válla között a' bottal; és úgy hajtá ötet a' ház eleibe a' vágott fa mellé. Hogy oda juta a' Király, téhát a' Biró fekszik a' könyöklön. Monda *Mátyás Király*: mit adsz, hogy bé segítsen a' fát vinni? Monda a' Biró: Tzo el kurvasi, hordjad, mert ezennel úgy kéküi-meg a' hátod. És szegény *Mátyásnak* váltig kelle hordani. A' béhordásban pedig, három hasáb fára megirta vólt *Mátyás Király* az ő nevét veres krétával. Azonba el orofzkodik onnét, és *Gyaluba* ment fel a' Sereg közibe. Harmad napra alá jő *Kolosvárrá*. Mikoron egynehány nap múlatott vólna, szembe hívá a' Kolosvári Birót, és Tanátsot. Hogy szembe vólnának, megkérde a' Birót, mint vólna az Város? épülne e avagy nem? vólna-e a' szegénységnek valaki nyomorítására, avagy nem? Felele a' Biró: „a' te Felséged' óltalma alatt jó békességben vagyunk; nintsen a' szegénységnek semmi nyomorúsága.“ Mond a' Király szolgainak: menjenek a' drabantok el, és hányják-meg a' Biró' udvarában az új a' sztag fát: a' fa között ott meg-találtak három hasáb fát, mely,

mellyeken az én nevem vagon meg-irva veres krétával, hozzátok azokat ide. És fogjátok - meg a' Biró' porofzlóit, és hozzátok azokat is ide. — És a' drabantok mind oda futának, és meg-kezdék hányni az új asztag fát: és nem sok üdö múlva kettőt meg-találának az fákban. És a' Király monda a' Birónak: hol vetted ezt a' fát? mond - meg. És a' Biró meg - réműlvén, dödöregve monda: az jobbágyokkal hozattam. Monda a' Király: kitsoda vágta-fel? Mikoron a' Biró halgatna, meg-rivalfztá a' Király, mond - meg. És monda a' Biró: a' városbéli szegény nép vágta fel. Monda a' Király: kitsoda vitte-bé udvarodba? és fordúlván az egyik porofzlóra, és monda néki: lator! nézzed az orromat, ha sima-e? lator! most is tüzel a' hátom a' te ütésed miatt. És monda az Uraknak: lássátok a' nagy kegyetlenséget. És meg-beszéllé nékik az egész históriát. — Annak - utánna monda a' Birónak: te hamis Biró! Aggebnek, és kurvafinak mondál; és meg akarád kékíteni hátamat, hogy fizetést kívánok vala a' fa-hordásért. Ezeket a' fákat hátamon kellett bé - hordanom. Ihol kezem' irása rajta vagon: meg nem tagadhatod. Mi nem jobbágyúl adták a' Szent Királyok a' szegény népet, és a' falukat a' városokhoz, hogy a' Birák, és Tanátsok rabúl birják azokat; nem ti jobbágyitok, hanem mindnyájan én jobbágyim vagytok, mint szinte amazok szegények. De miért hogy ők együgyűek szegények, az ő gondja-viseléseknek terhét raktuk ti reátok; és hogy a' városok-

nak

nak építésére segítségül legyenek. Még a' Nemeseknek is nem adtuk a' szegény Népet jobbágyúl, avagy rabúl; hanem csak a' földet adtuk nékik az ő vitézségekért, hogy majorkodjanak rajta, és a' szegénység is majorkodjék rajta. És miért hogy (mivel-hogy) a' szegények élék az ő földöket, hogy azért adót adjanak nékik a' Király' adája mellett, és bizonyos napokon is szolgáljanak nékik; és ezért viszontag tartoznak a' Nemesek véle, hogy gondjokat viseljék, és meg-óltalmazzák őket. Annakutánna úgy fordítá Mátyás Király a' beszédet a' Kolosvári Biróra, és monda néki: Te hamis és kegyetlen Biró, miért hogy ezt a' törvénytelenséget mívelted, és e' képpen szememnek láttára hamissan meg-raboltattad, ezért akasztó-fa volna helyed; de Hazámon nem mivelem ezt a' szemérmert, hanem harmad napra a' fejedet el-üssék. Te pedig lator poroszló, törvénytelenységnek hóhérja! miért hogy a' szegénységet így kínozttad, és énnékem meg-ütötted minden ok nélkül az hátamat, és ebbel kínáltál engemet: harmad napra el-vágják a' te jobb kezedet, mellyel meg-ütöttél engemet, és a' szegényeket, és annakutánna egy nagy gyevedert kössenek nyakadra, és avval egyetemben az akasztó-fára fel-akasztanak. És a' másik poroszlónak monda: Te szegény-kergető lator, tégedet harmad napra a' prengér alá vigyenek, és három páltzával jól meg-tsépeljék a' hátadat, annakutánna a' városból ki-verjenek, és országomból ki-menj: mert ha meg-találtatol országomba, akasztó-fa lészzen helyed. És ezek mind így lőnek,

Éppen most értjük nagy meg-háborodással, hogy amaz esmeretes Hazafiságú, és még a' késő Maradéktól is örök háládatosságot érdemlendő *Pétzeli József* nints többé. — Közelebbről, a' Komáromi Ref. Sz. Ekklesiának; de, meg-betsülhetetlen törekedései, és munkái által, az egész Magyar Nemzetnek világoskodott ez a' fáklya — úgy alutt-el Dec. 4-kén reggel.

A' gabona' arra Auszriában.

Bétsben, Nov. 26-dikától fogva, első Dec. rig, a' búzának mérője ment: 32—54 garason; a' rozsé 25—28 g.; az árpáé 22—28 g.; a' zabé 15—22 g.

Stokerauban, Novemb. 26 dikán a' búza' mérője: 41—51 g.; a' rozsé 24—26 g.; az árpáé 24 gar.; a' zabé 15—18 gar.

Fiseményben, Nov. 29-dikén, a' búzának mérője: 44—45 gar.; a' rozsé 20—25 g.; az árpáé 19—22; a' zabé 12—17 gar.

T u d ó s í t á s.

Millót' közönséges Történeteinek Fordítója jelenti a' tudós Hazafiaknak, hogy ezen Könyvnek fordításával, bizonyos okokra nézve — mellyek azonban nem a' Könyvet, vagy annak fordítását, hanem tsupán tsak a' Fordítónak személljét illetik — felhagyott. — A' kinek tehát kedve tartaná, hogy azt folytassa, ne sajnállya Nemzetünknek tudtára adni szándékát, rész szerént hogy folytatásáról bizonyossá tétessen, rész szerént pedig, hogy többen egy munkában ne fáradozzanak. *Budán*, Decemb. 2-dik napján, 1792.